

Bagger: Naar jeg har bedt om Ordet ved første Behandling af dette Lovforslag, er det dels for at udtale min Tale til den høitærede Minister, fordi han har bragt Forslaget frem, dels for at anbefale det til Thingets Medlemmer med et Par Ord, da jeg har noget Kjendstab til de Forhold, som der her er Tale om med Hensyn til at udnævne Professor Berggreen. Han har udfoldet en Virksomhed, der, som det vil erindres, væsentlig er kommen den nationale Scene og den nationale Digtning til Gode og tillige — og det er hans væsentligste Fortjeneste — har han anvendt en meget stor Del af sin Tid og sine ikke ringe Gyver paa at udarbejde dels det store Psalmeværk, som maa siges at være af megen Betydning for det religiøse Liv her i Landet, og dels — og det er vistnok den mest fortjenstfulde Side af det meget Arbejde, denne Mand har udført — en Samling af Folkemelodier, saavel danske som fremmede, et Arbejde, der maa siges i alle Henseender at være fortjenstfuldt. Da nu de Bestillinger i Statens Tjeneste, i hvilke den Udsøgte i levende Live har virket, ikke giver Enken Pensionberettigelse, er det ogsaa forekommet mig berettiget, at Staten ydede sit Bidrag til den lille Pension, som hans bedagede Enke erholder af det Organistembede, den Udsøgte har beklædt. Jeg finder mig saameget mere foranlediget til at anbefale dette, som det jo vil være ærede Medlemmer bekendt, at det for en ikke ringe Del skyldes Initiativ fra Rigsdagens Side, at den Udsøgte har nydt den betydelige Hædersgave, som han havde i flere Aar før sin Død. Derfor skal jeg, navnlig da Enkens Forhold ere saaledes, at hun maa siges at være trængende, samtidig med at takke den høitærede Minister, fordi han er fremkommen med Forslaget, tillige anbefale Sagen til Thingets Velvilie.

M. Nielsen: Jeg kan ikke, saaledes som den ærede sidste Taler, anbefale det foreliggende Lovforslag. Naar jeg har bedt om Ordet, er det netop, fordi jeg tror, at vi her have en Fortsættelse paa en Vej, vi ere staaede ind paa, som jeg tror ikke er heldig, og som vi snarest mulig maa se at komme bort fra. Det er, tykkes mig, noget betegnende, naar vi forleden Dag fra den ene Ende af Ministerbordet hørte, at der ikke er nogen Nød paa Færde, og at der ikke var nogen Grund til at yde Støtte — og hvem var det, der da var Tale om? Det var Familiefædre, der, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard) oplyste, havde 3—400 Kr. om Aaret at leve af med Familie — og samtidig dermed fra den anden Side af Ministerbordet hørte, at her er megen, jeg vil ikke sige Nød paa Færde, men dog en saadan Trang — i Motiverne

har den høitærede Minister fundet sig foranlediget til at udtrykke sig saaledes — at vi her skulle give 800 Kr. til en enkelt Kvinde, som isorveien er berettiget til en Pension af 200 Kr., naar hun skal kunne lide nogenlunde betrygget i den høie Alder, hun har naaet. Dette er, tykkes mig, noget underligt. Iøvrigt er det ikke alene dette Forslag, men flere lignende, Søstre til dette Forslag, som gik igennem i forrige Samling, der har gjort, at jeg er kommen til at agte mere paa den Vej, jeg nævnte, som man ved disse Forslag i det Hele er kommen ind paa, og som jeg tror, det ikke er forsvarligt at gaa. Det er i det Hele taget mærkelige Motiver, man har til Begrundelsen af disse Lovforslag. I et af de Forslag, der fremkom ifjor, blev angivet som Grund til at give en forhøjet Understøttelse til en Enke, at Manden i sine sidste tolv Leveaar havde haft en større Løn end ellers. Det var en Oberst af Hæren, der havde haft en meget betydelig aarlig Gage i de sidste 12 Aar. Jeg kan ikke, og jeg tror heller ikke det store Flertal af Statterberne nogensinde vil komme til at fatte Rigtigheden af en sliig Begrundelse. Naar der i Motiverne til det foreliggende Forslag tales om, hvorfor man skal give en Forhøielse af Pensionen, saa ansøres for det Første almindelige Udtalelser om Mandens Dygtighed og hans Betydning i forskjellige Retninger. Dette er Noget, vi stadig møde ved saadanne Forslag, og det kan heller ikke falde mig ind at komme med nogen Kritik derover. Jeg tror, at den Udsøgte, hvorom der er Tale, var en Mand, der i mange Maader har haft Betydning for Folkets Udvikling, saaledes som der blev nævnt af den ærede sidste Taler, men paa den anden Side tror jeg ogsaa — det har jeg idetmindste hørt fra flere Sider; jeg er ikke Jagmand — at der ogsaa kan gjøres berettigede Indvendinger imod hans Ledelse af adskillige Sager. Det, jeg ser paa, er imidlertid den finansielle Side, paa Pengesiden af Sagen. Den Udsøgte har jo siden 1838 været Organist; man ser ikke, hvor stor Løn, han har haft, men, naar Enken faar en Pension af 200 Kr., vilde Lønnen jo have været 1,600 Kr., hvis han havde tjent Staten. Da dette Embede sandsynligvis er kommunalt, er det vel ikke sikkert, at man kan gjøre den samme Regning, men man kan dog i ethvert Tilfælde antage, at Organistembedet har indbragt ham en aarlig Løn henimod en saadan Sum. Dernæst har den Udsøgte siden 1859 oppebaaret et aarligt Honorar af 1,600 Kr., og senere, uden at Motiverne angive Tiden, har han oppebaaret et Honorar af 200 Kr., og, som den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, er der, endog tilbøielig ved Thingets Initiativ, som det ærede Medlem udtrykte sig, i de aller sidste Aar tilstaaet den Udsøgte Under-